

שפת אמת

במדבר – לפקודיהם ולמשפחותם

הרב אפרים ולץ

שפת אמת במדבר תרל"ב-תרל"ג

המנין שנמנו כל איש מישראל על מקומו. שנראה מזה שיש לכל איש ישראל דבר מיוחד לעשות להשי"ת. ועל שם זה נברא. ולכך נראה שנכתב המנין בתורה. להודיע שיש לכל אדם שייכות במעשיו עד השי"ת. שהרי נכתב במנין כל איש ישראל.

וגם אנחנו כן כל דור לפי מקומו. וכפי מה שמאמין האדם איך מעשיו בפרט מגיעין עד השי"ת. כן זוכה לראות ולהכיר מקומו.

כי החיות מכל בני"ה הכל אחד כמ"ש שבעים נפש שעובדין לאלקי אחד. וכמ"ש ואהבת לרעך כו' כלל גדול בתורה. כי ע"י התורה שהוא חיות פנימיות של כל ישראל מתחברין להיות אחד ממש. כי הפירוד רק הלבוש שיש לכל א' כי זה הי' כוונת בריאת האדם להאיר ע"י אור נשמתו גם בהגשמיות. ונמצא יש לכל פרט הסתר מיוחד וזה המנין כנ"ל.

שפת אמת במדבר תרל"ו

דהנה החוקרים הקשו איך יבוא הריבוי מן האחד המיוחד. והתירוץ כי השי"ת כל יכול. וכן עשה הקב"ה להיות בא הריבוי ע"י הביטול להאחדות. להראות כי אף שיש מיני התחלקות ורבייים הכל אחדות אחד.

כי יש לכל איש ישראל את מיוחד בתורה כמ"ש ס' רבוא אותיות בתורה וס' ריבוא נפשות בישראל כו'. וכל התורה שמותיו של הקב"ה. וע"ז כ' כל הנקרא בשמי ולכבודי כו' שבנ"י נקראו בשמו ית' ולכן מוטל עלינו להרבות כבודו ית'.

שפת אמת במדבר תרל"א

וזה כל ענין הפקידה והמנין. שאו את ראש. שרצון השי"ת להיות בני"ה דביקין בכל מעשיהם בבחי' הראשית וההתחלה להיות דבוק בשורשם.

דף מקורות

וז"ש ויתילדו על משפחותם. שאף שנתרבו ונתפשטו לבחי' ס' רבוא. אעפ"כ היו דביקים בשורש לידתם. להיות בטל לבחי' השורש. ששם רק נקודה. וזהו לבית אבותם.

כמו ששמעתי מאא"ז מו"ר זצללה"ה בשם הרב הקדוש מפרשיסחא ז"ל עמ"ש לעולם יאמר אדם מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב. וכי איזה שוטה ידמה מעשיו למעשה אבות הקדושים. אך פי' יגיעו שיהי' למעשיו נגיעה ודביקות וחיבור במעשה אבות כו' ודפח"ח כי בוודאי אין מעשה הדורות שוין. אבל ע"י הביטול אל השורש והוא ע"י האבות יוכל להתקרב ולדבק כל מעשיו בשורש החיות. וזהו לבית אבותם. ובכל מעשה צריך אדם לומר מתי יגיעו כו'.

שפת אמת במדבר תרל"ד

איש על דגלו כו'. פשוט היו הדגלים שיכיר כל אחד את שבטו. וכמו כן ניתן לרמוז להיות כל אחד מיוחס אחר אבותיו. והכלל כי בני" בעוה"ז שאין באפשרי להיות עובד השי"ת כראוי כמלאכי עליון. רק להיות הרצון והתשוקה תמיד להיות מקוה לעשות רצון עליון. והוא עצמו מ"ש דילוגו שבני ישראל יכולין לתפוס ולהתדבק במקום עליון אף שלא בהדרגה רק שלפעמים נפתח לבו לאהוב אותו ית' נתן השי"ת שברצון האדם יוכל להתדבק אף במה שאינו כדאי.

שפת אמת במדבר תרל"ט

וכ' ויתילדו על משפחותם. וי"ל כי נתעלו על הדורות הקודמין להם. הגם שיחוסם הי' ע"י אבותיהם. מ"מ כיון שזכו זה הדור להרים אותם ולהדביקם עד השבטים נמצא שנתעלו על דורות הקודמים וז"ש על משפחותם: